

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/12/2014
Identifikačné číslo spisu:	5012200922
Dátum vydania rozhodnutia:	28.05.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200922.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: O., bytom L., P., proti odporcovi: Okresný úrad Liptovský Mikuláš, so sídlom Kollárova 2, Liptovský Mikuláš, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Pozemkového úradu Liptovský Mikuláš č. R 744-836/95-96 Kš zo dňa 22. júla 1996, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. februára 2014, č. k. 1Sžr/34/2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania .

Odôvodnenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 18. februára 2014, č. k. 1Sžr/34/2013 potvrdil uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. decembra 2012, č. k. 22Sp/46/2012-33, v spojení s opravným uznesením č. k. 22Sp/46/2012-49 zo dňa 14. januára 2013 ktorým krajský súd podľa § 250p Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) odmietol odvolanie navrhovateľky z dôvodu, že bolo podané oneskorene a podala ho osoba, ktorá na to nebola oprávnená. Navrhovateľke právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Navrhovateľka proti uvedenému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (uzneseniu zo dňa 18. februára 2014, č. k. 1Sžr/34/2013) podala dovolanie. Mimoriadnym opravným prostriedkom - dovolaním sa domáhala zrušenia rozhodnutia Pozemkového úradu v Liptovskom Mikuláši. Namietala, že najvyšší súd sa zaoberal len lehotami danými správnym konaním a oprávnenou osobou a nepreskúmal podstatu podaného návrhu, napr. podľa nálezu ústavného súdu č. 249/2011.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. februára 2014, č. k. 1Sžr/34/2013 bolo právoplatne ukončené súdne konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - ustanovujúcej správne súdnictvo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie navrhovateľky a dospel k záveru, že konanie o

ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný (§ 246c ods. 1 tretia veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný, teda vychádzajúc zo znenia právnej normy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu najvyššieho súdu je zrejmé, že proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok a súčasne zo žiadneho ustanovenia piatej časti Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo nevyplyva prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu najvyššieho súdu v správnom súdnictve. Z uvedeného plyní záver, že najvyšší súd v správnom súdnictve nie je dovolacím súdom a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.